

மலையைக் மக்களுக்கு 4000 வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கப் போவதாகச் செய்திகள் தற்போது மலையகத்தில் அடிபடுகிறது. இச்செய்தி மலையக மக்களின் கரிசனத்தைக்குப் பெரிதாக உட்படாத போதும் மலையக அரசியல் தலைவர்கள் அறிக்கைகளை வளையிடவும் இந்திய உயர்ஸ்தானிகர் அலுவல்களை சந்தித்து அது தொடர்பாக கலந்துரையாடும் அளவிற்கு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. சில தலைவர்கள் வகை விரைவில் இந்திய உயர்ஸ்தானிகர் அலுவல்களை சந்திக்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாகக் கூறி வருகின்றனர். இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் வழங்கப்படும் வீடுகள் முழுமையாக அரசியல் சகாய அடிப்படையில் இ.தொ.க சார்பானவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்கான ஏது நிலைகள் இருக்கின்றது என மற்றைய மலையக தொழிற்சங்கத் தலைமைகள் கருதுவதனாலாகும். அவ்வாறு கருதுவதற்கு நியாயங்கள் உண்டு. இந்திய அரசு 4000 வீடுகள் வழங்குவதாகக் கூறப்படுகிறது. இன்றைய அரசாங்கம் 2005ம் ஆண்டு மஹிந்த சிந்தனையைக் கொள்கையை பிரகடனத்தில் லயன் முறைகளை ஒழிப்பதாக வாக்குறுதியளித்து 2014ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட உரையின் ஊடாக 50000 மாபி வீடுகளைக் கட்டித் தருவதாகக் கூறியுள்ளது. முழு சமீகமாக காணி, வீட்டுரிமைகளை மறுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடமிருந்தும் பொதுவில் மலையக மக்களிடமிருந்தும் வீட்டுரிமையை ஒரு உரிமை என்ற அடிப்படையில் நிலைநிறுத்திக்கொள்வதற்கான கருத்தாடல் இடம்பெறுவதாக இல்லலை.

இதற்கான காரணம் என்ன எனத் தேவது மலையக அரசியல் சமீநிலையை விளங்குவதற்கும் மக்களின் நிலையை அறியவும் மலையகத்தில் மக்கள் மயப்பட்ட அரசியல் பாதையைக் கான தடகைகளை அறிவதற்கும் இக் வழிவகைக் கலாம்.

நாம் இன்று வாழும் உலகம் சிக்கலான ஒருங்கிணைவுகளின் கட்டம். இந்த சிக்கலான

ஓழுங்கு கிணைவுகளுக்கிடையில் முறமைப்படுத்தப்பட்ட ஓழுங்குகளும் அதற்கு ஏற்ற ஓழுங்கு கிணைவுகளும் இருந்து வருகின்றன. எனவே ஓழுங்குகளையும் ஓழுங்குகளையும் கொண்ட கட்டிடப்பின்பை உள் எடுத்து. அதாவது இன்றைய நவ தாராள பொருளாதார ஓழுங்கில் சந்தையே பொருள் ஃசவேகைகளின் உற்பத்தி அளவு, தன்மை, பரிவர்த்தனை என்ற மனித செயற்பாடுகளின் தீர்மானகரமான அடிக் கட்டுமானத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. சந்தையுடன் அரசும் இணைந்து அவற்றில் அராஜக நிலை தோன்றாது இருப்பதனை உறுதி செய்து வருகின்றன. அதாவது மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட ஓழுங்கு கட்டைப்பிடிக்கப்படுகிறது. மறுபுறம் உற்பத்தி தவிரந்த ஏனையவற்றில் கூறிப்பாக உற்பத்தியில் ஈடுபடும் மக்களாகக் காணத் தேவையில்லை. அதாவது உபரியமைப்புகள் பரிமாற்றம் செய்வதில் தொடங்கி கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து, மின்சாரம் நீர் போன்ற தேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதில் அராஜக நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளனர்.

இந்நிலையில் உற்பத்தி அதிகரிப்பு ஒருபுறமும் மக்களின் அடிப்படை தேவைகளின் கட்டண அதிகரிப்பு மறுபுறமும் இடம்பெற்றுவருகிறது. இது இன்றை அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை அம்சமாக உள்ளது.

எனவே இன்று சமீப உயர்வு கட்டைப்போராடவதனை தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலாக அதேசமயம் அப்போராட்டங்களை முறியடிப்பதற்கு சட்ட ஓழுங்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. சமீப உயர்வு கட்டைப்போராடவதனை உறுதிப்படுத்துவதன்மூலம் அதனை பல வழிகளில் நியாயப்படுத்தும் பரப்புகளை செயற்பாடுகள் ஓழுங்கு முறையாக மாற்றியுள்ளது. எனவே தொழிலாளர்கள் சமீப உயர்வு கட்டைப்போராடவது ஒரு அருவருக்கத்தக்க செயலாக மக்களாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவதும் அதேநேரம் கூறித்தகம்பனிகள் பெறும் இலாபத்தை சிலாக்கிப்பதற்கும் தேவை ஏற்பட்டால் மறுப்பதுமாக பரப்புகளை இடம்பெறுகின்றன. உற்பத்தியில் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட முறமையையும் உற்பத்தியின் பலன் பகிர்வு என்பது அராஜகமாக இருக்கும் சமீப நிலையில் அந்த அராஜக நிலையை நிலைநிறுத்தி வதைத்துக் கொள்வதற்கு தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளர்களின் உணர்வு நிலையை, கூறித்த அராஜகத்தை ஏற்கச் செய்யும் மனநிலை கொண்டதாக உருவாக்க வேண்டிய தேவை நவீன ஆட்சியாளர்களுக்கு காணப்படுகின்றது.

இந்த மத்திய ஓழுங்கும் அராஜகமும் சேர்ந்து சமீப கட்டைப்பை முழுமையாக மாற்றியமைத்துள்ளது. உற்பத்திப் பெருக்கத்துடன் நாட்கூலி பெறும் தொழிலாளர்களும் ஆடம்பரப் பொருட்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டவற்றை – அவர்கள் பயன்படுத்தும் பாவிகளும் ஆடம்பரப்பொருட்களின் தரம் விலை கூறவை என்ற போதும் - வாங்குவதனை இயலுமாக்கியுள்ளது. எனவே தொழிலாளர்கள் இன்று இழப்பதற்கு ஒன்றும் அற்றவர்கள் என்ற வரையறைக்கு பொதுவில் உட்படுத்த முடியாதவர்களாக உள்ளனர். எனவே தொழிலாளர்களை இன்று எப்படி வரையறுப்பது? தொழிலாளர்கள் இழப்பதற்கு சில பொருட்களைக் கொண்டுள்ள போதும் அவர்கள் இன்றும் ஏழைகளே. ஆனால் இன்று வளிவளியாக ஏழைகள் என்று அழைக்க முடியாத தோற்றப்பாடு காணப்படுகிறது. எனினும் இன்று “புதுரக ஏழைகள்” உருவாகியுள்ளனர். ஆடம்பர வாழ்வு வாழ்வதாக தோற்றப்பாடு இருக்கின்றபோதும் பழைய ஏழைகள்

போலவோ கடன் தலால்லையில் இவர்கள் அவதியுறுகின்றனர். அடிப்படையிலே தவறான உணவு, கல்வி, சுகாதாரம், நீர், மின்சாரம் என அனைத்து தவறானதையும் பெற்றுக்கொள்ள அன்றாடம் போராட்டத்தை நடத்தியே வாழுகின்றனர்.

இந்த புதியதாக ஏழைகள் பழைய ஏழைகள் போல் தமது ஏழ்மையை, ஏழ்மையாக கருத்துணிவதில்லை. அதற்கு ஏற்ற வகையிலான பழையது, புதியதுமாகிய கருத்தியல்கள் ஏழ்மையையும் ஏழ்மைக்கு ஏதுவான முறையை களைவிக் குட்படுத்துவதில் இருந்து அவர்களை அந்நியப்படுத்தி வருகின்றது. இது ஒவ்வொரு தனிமனிதனினதும் சமீபங்களிலும், நாட்களிலும் அதன் சமீப, பொருளாதார, அரசியல் வரலாற்று அடிப்படைகளுக்கு ஏற்ப நிலைபெற்றுள்ளது. இலங்கையில் இந்நிலை எல்லா பிரதேசங்களிலும் பொதுமையப் பண்புகளுடனும், விஷ்டே இயல்புகளுடனும் இருக்கின்றன.

இச் சமீபநிலை மலையகத்தில் அதற்கே உரித்தான சமீப சமீப, பொருளாதார, அரசியல், வரலாற்று அடிப்படைகளுடன் நிலவி வருகிறது. மலையகத்தில் புதியதாக ஏழைகளாக பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் உட்பட அரசு உத்தியோகத்தார்கள், தனியார் துறையில் பணியாற்றும்பவர்கள், முறையான தொழில் துறையில் பணியாற்றும்பவர்கள் என சகலரும் உட்பட்டும் உள்ளனர்.

எனவே இந்த புதியதாக ஏழைகளே முழு மலையகமும் கொண்டுவந்துள்ளது. இவர்கள் பொருள் உற்பத்தியில் அல்லது சேவை உற்பத்தியில் ஈடுபடும்பவர்கள். அரசு துறையில் பணியாற்றும்பவர்களின் ஏழ்மைக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஏழ்மைக்கும் இடவெளிகள் உண்டு. எனினும் பொதுவில் அனைவரும் புதியதாக ஏழைகளே.

தாங்களாக புதியதாக ஏழைகள் என்பதை சேவை தொழிற் துறையில் உள்ளவர்கள் அதே பொருளில் அறிந்திருக்காவிட்டாலும் அதனை விளங்கியுள்ளனர் எனினும் அதனை வெளிவெளியாக பிரகடனம் செய்ய விரும்புவதில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களின் ஏழ்மை தவிரக் கப்பலுமடியாதது என்ற அவலத்தில் இருக்கின்றனர். மலையக மக்கள் தங்களுக்கான அரசியல் பயணத்தை இந்த புதியதாக ஏழ்மையை உருவாக்கிய உற்பத்தியில் மத்தியமயப்பட்டு ஒழுங்கு முறையையும் உற்பத்தித் தவிர்த்த ஏனைய அனைத்திலும் அராஜகத்தையும் நிராகரித்து இரண்டிலும் ஒழுங்கை பணுவதாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற போதும் நிலைமை இதற்கு மாறுபாடாகவே உள்ளது. மக்கள் திரிவியும் செய்யும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது அடிப்படையில் தங்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்ய முடியாத பிரதிநிதித்துவமாகியுள்ளது. (misrepresentation)

மக்களின் தவறான பிரதிநிதித்துவத்திற்கு அவர்களின் மீது தனித்தனிப்பட்டுள்ளது

கருத்தியல்கள் காரணமாகியுள்ளன. அக் கருத்தியல்கள் இன்றைய அராஜக நிலையை நிலைநிறுத்துவதனை நோக்காக கொண்டவையாக உள்ளன. மலையக அரசியல் தலமைகைகள் அராஜக நிலைமைகளைப் பற்றி கவலைப்பட போவதில்லை. ஏனெனில் அந்த அராஜக நிலைக்குள்ளேயே அவர்களின் இருப்பு நிலை கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த அராஜக நிலையில் மலையக அரசியல் தலமைகைகள் மக்கள் சார்பாக பதிகிக்கொண்டே மக்களுக்கு எதிராக வளையப்படையாகவே செயற்பட வாய்ப்பை பெற்றுக் கொள்கின்றனர். ஏனெனில் மக்கள் அவற்றை இயல்பானது என்ற பார்க்கும் அவை பண்பாட்டிற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை வளையப்படுத்தும் ஒரு மலையக இலக்கியவாதியினால் அவைக்கு காரணமானவர்களுடன் உறவு கொள்வதற்கும் அந்த உறவை பணிக் கொண்டே மலையக மக்களைப் பற்றி எழுதுவதற்கும் பதிகித்தற்கும் முடிகிறது.

இது சிக்கலான பரிமாறாக தோன்றினாலும் அதில் ஒழுங்கு ஏற்கனவே சொன்னதுதான். அதாவது மலையக மக்கள் மீதான சுரண்டல் ஓடும் குழுவை உள்ளும் புறமும் தாண்டி வதற்கான உற்பத்தியில் மத்தியமயப்பட்ட ஒழுங்கும் உற்பத்தி தவிரந்தவற்றில் அராஜகமே இதன் ஒழுங்கு.

எனவே இந்த அரசியல் சமூகத்தில் ஓரே கொள்கை தளத்தை உடைய மலையக அரசியல் தலமைகைகள் தங்களுக்கு கிடையில் எதிரும் புதிரும்மாக போட்டிப் போடுவதும் சண்டையிடுவதும் சந்தையில் ஓரே பொருளை விற்பவர்கள் இருவரோடும் உத்திகளுடன் தொலைக்கட்சியில் விளம்பரம் சிலவதற்கு சமம். மக்கள் ஓரே பொருளை வாங்குவதற்கு தயாராக இருப்பதே மலையக மக்களின் அரசியல் பிரச்சினையின் அடிப்படையாக உள்ளது. எனவே இன்றைய மலையக மக்களுக்கான அரசியல் என்பது இன்றைய பொருளாதார கட்டமைப்பினுடாக அராஜகத்தினை நிலைநிறுத்த ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்தியல்களை தகர்க்கும் பணியில் இருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. எனவே குறித்த கருத்தியல்களினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பண்பாட்டை எதிர்ப்பதாகவும் மாற்று பண்பாட்டை கட்டமைப்பதனை அடிப்படையாகவும் கொண்டதாகவே அமைய வேண்டும்.

மலையகத்தில் இருந்து - விஜயகுமார்